

ბ ა ზ ე თ ი ლ ი რ ს

Table with 4 columns: თვე, მან. კ., თვე, მან. კ. showing monthly data for 12 months.

ი ვ ე რ ი ა

გაზის დასაყვებად და კროს განცხადებათა დასაყვებად უნდა მიჰმართონ: თეოდორ რედუ-ციას, კვიპოზი, ვილხელს ქუჩაზე, გრანდუოტის მეტროპოლიტანის, თაგ. გროსენსისის სას. ლში. წინა-თიხის განყოფილებაში. საზოგადოების განყოფილებას, საზოგადოებრივი მხარის სასწრაფო, სასახლის ქუჩაზე.

1877—1893

ს ა ზ ე ლ ი ტ ი ე რ ა და ს ა ლ ი ტ ე რ ა ტ ი ყ რ ა გ ა ზ ე თ ი

1877—1893

ქვემო ალექსანდრა ბაბარის ასული მელიქიშვილისა შვილბრძოლად და თანადი მოსახარებელი ივანეს-მა მელიქი-შვილი სხვათაგან ნათესავთა და ნაცნობთა მობრძანდნენ 22 თებერვლის დღეს 10 საათზედ ქუჩისთვის წმ. გიორგის ეკლესიაში, სადა ვარდადილი იქნება წლის წირვა და პანაშვილი განსვენების შემთხვევაში. მამულ-პანაშვილისა თანად ლეონი ივანეს-ის მელიქიშვილის სულის მოსახარებელი. (2—2)

და და დისწული ქვემოთა მამაბრძენი ივანეს ასული ბარბაქაძისა გულითადად შეუხარებით აუწყებენ ნათესავთა და ნაცნობთა მის გარდაცვალებას. პანაშვილი ყოველ დღე, საღამოს 7 საათზედ, წინა ელისაზედ ორბელიანის სახლში. (1—1)

ს ა კ რ ი ბ ი რ ა დ ი ა

დასწავლა ცეცხლისაგან მოძრავისა და უძრავის ქონებისა. საავტორო იმპოზიტა ველიამინის ქუჩაზედ, № 7. ღია 9—2 საათამდე. (50—2) ავტორი დ. კ. თუთუაძე

ქართული თეატრი გვირგვინი, 21 თებერვალს, ქართულ თეატრის არტისტებისაგან მ. მ. საზარკოვი, ბაგვალიძე წამოადგენილი იქნება პირველად ამ სეზონში. უკრაინული თეატრი. მ. მ. საზარკოვი, ბაგვალიძე წამოადგენილი იქნება პირველად ამ სეზონში. უკრაინული თეატრი. მ. მ. საზარკოვი, ბაგვალიძე წამოადგენილი იქნება პირველად ამ სეზონში.

ანონსი. მხადუნა შემდეგი ბიუტო: რეჟისორი, ლანდი, ორი ობიექტი, ორტელო, ურთულ ზოგად და სს. ქართული თეატრი. მ. მ. საზარკოვი, ბაგვალიძე წამოადგენილი იქნება პირველად ამ სეზონში.

ქნაზედ რუსეთში გულ-საკლავ სეპარატი, ხალხს მიეჩნება ახალი სამართალი, სამართალი ჭეშმარიტი, სწრაფი, შემბრალბედი-შეწყობელი. განსვენებული იმპერატორი ალექსანდრე II-ს ბრძანებით, დასაწავად კომისია საუკეთესო იურისტებისა, რომელმაც ექსი წელიწადი დაუთარგმნა იმუშავა და შეადგინა, როგორც სისხლისა, ისე სამოქალაქო სამართლის წესები. ჩვენ მიერ უკვე დასახლებული სუბიექტისტი, გრ. ჯანშიძე, ნათესავი იმპერატორის სამართლის ოლქისა, ამბობს: მივირს, იმადენი შრომა როგორ გასწიეს კომისიის წევრთა, მაგრამ დრო ისეთი იყო მაშინ რუსეთში, რომ ყველა გატაცებით მუშაობდა მოძველსა სასარგებლოდ და ამ გვარ პარტიისან მუშაობაში დადგა არაფრის ეტეობადა.

დედა-აზრი ახალი სამართალი მოკლებული იყო გამოთქმული თვით იმპერატორისაგან: „ჭეშმარიტება, საინოება და შეწყობება დადგენილი გამოდგენს ახალ სამართალს.“ მართლაც, ახალი სამართალი არაფრით ჰგვანდა ძველსა. მართლაც ის რაღაც დინს, რომ მოსამართლე მომჩივანს და მოპასუხეს, მამაშვილურად, „შენობით“ ევაზობადა. ხალხს ეოცა, გაუგებურად და სისარულით ვარაზდა სამართლისაგან. პირველ ხანში სსამართლოს დარაზი ავსებო იესებოდა მუყურებლებით, ყველას სურდა ენახა მოსამართლეობა ახალის მსაჯულისა, რომელიც საჯაროდ, საქვერად არჩევადა საქმეს და ხალხს არას უმადივდა; როგორც წინა, ხალხი რაკი დარაზი ადარ ეტეოდა, მოსამართლე ვარა, ენობა, ქუჩაში გამოდიოდა და იქ ბჭობდა. დაჩერებული, სუსტი, დინობი, და-

ტატი მიეშურებოდა სამართლისათვის, ახლავი ვიპოვით სამართლისათვის; ანდაზა „დო წარა დაეკო, დო წარა დაეკო“ დაჭკარა თავისი მნიშვნელობა. მოსკოვში ერთს წელიწადს საქმეთა რიცხვა ცხრაჯერ იმტა, ეტეობადა, ყველა დაჩერებული ახალს სამართალს ეტანებოდა, ეცებ ეხლა მაინც გაჭირვარდა ძველის უსამართლობით დამწვარი გულით.

ახალი სამართალი შეიქმნა დამოკლებული, მომთარა ადმინისტრაციის დამდგურელი გავლენა, ემოსივან თავი დაიხსნა, მიმი ადარავისი ჰქონდა, თამაზდ არჩევადა საკმისი, კრიჭაში ჩაუდგა უსამართლობას, დიდეს და გავლენიან კაცებს ადარ ერიდებოდა და დამამავედ დირსეულ მსაჯურსა სდებდა. ამი, გამო ახალმა სამართალმა დიდა და სიყვარული მოიპოვა ხალხში, შეიძინა სასურველი ავტორიტეტი, ურამლისადაც სამართალი ვერ ისამართლებს, ხალხს იგრანო ძალი ახალის სამართლისა და ისეთის პარტიისცემი შეჭურვება, როგორც შეჭურვის ყოველს რიგისს და ჭეშმარიტს სამართალს. ახალი სამართალი სამართლებდა საჯაროდ, საქვერად, და ამ გვარად შეიქმნა ერის მოქალაქებრივ ადრედის სკოლადა. ხალხს სულ ორი-სამის წელიწადი წინადა მოპოვა სამოქალაქო და საპოლიტიკო უფლებანი და ახლა, რაკი ასეთი სიტუაციით, საჯარო სამართალიც მიიღო, მისის მოთებით, დინობიბა გაუჩინდა უძობით დაჩერებული ერთი პოლიტიკურად აღდრდილიყო. მოიკონათ, რა მნიშვნელობა ჰქვს ექლანდელ ევროპაში პარლამენტს; მოიკონათ, რა მნიშვნელობა ჰქვინდა ძველს სახელმწიფო „ავტორის“, სხვადა თითქმის ყველა მოქალაქენი იერობებოდნენ,

ბჭობდნენ სახელმწიფო საქმეებზე და ახამართლებდნენ დამამავედ; ან კიდევ რომის ფორუმი, — და მაშინ მიხედვით, რა დიდი მნიშვნელობა ჰქვინდა რუსეთისათვის ახალს სიტუაციისა და საჯარო სამართალს. განსვენებული სუბიექტისტი მ. ნ. კატუაი, რომელიც შემდეგში იმპერატორის თვალთა უყურებელი იმპერატორ ალექსანდრე II ყველა რეფორმებს, პირველ ხანში ადრეცხვით მიეგება ახალს სამართალს და ამბობდა, ახალ სამართალს შემოადგენს შემდეგ შესაძლებლობა რუსეთში, როგორც განათლებულ ქვეყანაში. ნორჩი, ახლად ფერადმული აზრი და ფიქრი ქვეყნისა და საზოგადოებისა, დახადებული სულ სამართლის წლისაგან, ადრეცხვით მიეგება ახალს სამართალს და ჭეშმარიტობას და წარმატებს.

ახალი სამართალი ბევრს არ მოეწონა, ბევრი მტერი გაუჩინდა მაშინ თვით უმადელის სერვისსაც, მიდინობი, გავლენიანი კაცენი, მეტატანენი თავს ევლავდნენ, ეს რა უხედურება, მეც და ჩემი დამოკლებ მოსამართლემ ერთად უხედა მივიწოდოსო. წარდგინს ნინებას სწორედ! თუ მალე ახალი წესი არ შეიცვალა, რუსეთი დიდუღებოდა. ერთმა გულ-მოხუცმა გენერალმა სკაპსისთ შეჭურვით მოსამართლეს, საკმი მობოძეთა. მოსამართლემ ერთი სკამი მოატანდა, ერთი გენერლისთვის და მეორეც—მის მომჩივან ბაზისათვის. გამამბებელი გენერალი გარედ გაგარდა და ხელმწიფეთს სწავარი მართავდა. რასაკვირველია, სწავარი უყურადღებოდ დასტოვდა.

ფალეუტონი № 3 „ზურნა“ № 3. გამომართვის ბუზის მხულოც კარა, გაუვანარისათვის ზურნის ცოტა. ოსმალური ანდაზა. ტფილისი, 20 თებერვალი. ჩენის გაზეთის პირველადე ნომერში აგამოცხადეთ, რომ „ზურნა“ განქველბითი მმართველების გაზეთია. იმადე ნომერში განმარტეთ, რაი არს ეს განქველბითი მმართველებს; მაგრამ რაკი ზოგიერთ ყური მოიკრუეს და ეს განქველბითი მმართველბა ვითომ და ვერ შევიგნეს, ამიტომ „ზურნის“ რედაქცია თავს იწუხებს და კიდევ ერთხელ, და იქნება უკანასკნელად, განმარტავს, რაი არს ეს განქველბე-

ბითი მმართველბა „ზურნისა“. ვიყოფართ, ჩვენ გესურს განქველბითი მთელი ქვეყნიება (იქნება ამ საქმემდე ხელი არ მივიწვდეს,—ეს სულ სხვაა), მაგრამ არაოღეს, ვფიცავთ თვით ზურნას, რომელიც საუკეთესო მუსიკად მიგვანჩია, რომ ჩვენ, ე. ი. „ზურნის“ რედაქცია, მხოლოდ განქველბელების მმართველბას ვადგევართ და არაოღეს ვიჭირებ არა გვექონია; ჩვენ მკითხველითა, ანუ, უკედ რომ ვსთქვათ, ჩვენ საზოგადოების წარმომადგენელთა შორის განხუტულბელობა რამ ჩამოგვედო. ღმერთმა და გვიგაროს ამ განზრახვისაგან! განქველბელობა კიდევ ჰო, მაგრამ განხუტულბელობა „კი... ღმერთო, ვეზოვარე, ღმერთო, ვეზოვარე...“ ზურნა, დაკარი, დაკარი, მე შევიწყო პანგებსა; მოხუცსაც ხომ მოაღებენ, დაგვივებენ ბალღებს!

ზოგი თუ ფინანსტობს, მმართველ კონფერისისა, ოპოლიც-პროკურტისსა გამოცხოვს ხნადასა. მე რაღა ვარ, არა ვსთქვა ლეჟსად ჩემი დარდები... აქ არ მედგომინება, წავალ, ვადვიარებები. მუსიკა. გუშინ „ზურნის“ რედაქციაში შეიკრძანდა ერთი დარბაზისელი ქარბოლი კაცი, თანად ფესად შეიარაღებული: ზარბაზანი აკლდა, თორემ სხვა ყველა იარაღი სულ ჰქონდა. — ვინა ბრძანდებინა „ზურნის“ რედაქტორები? დაიყვარა რიხინის ხმით. — ერთი მე ვახლავართ, ადიკო, და მეორე-ე აქ არა ბძანდება, მივუბე მოწიწებით. — აბა კიდევ თქვენ მინდობით.

მსურს მოვალაპარაკოთ თქვენს გაზეთის შესახებ. — ბძანეთ. — მე თქვენი გაზეთი ძლიერ მომწონს... — გრან მერსი, მუსიკა. — მოთმინეთ... მაგრამ თქვენ ერთობ ბევრი მტრები გყვანან და ბევრს ეტესაც ლაპარაკობენ. თუ მოისმენთ, მოგახსენებთ. — ბძანეთ, შენი კორმი. — ამბობენ რომ, თუ „ზურნა“ კი გაზეთია, რატომ „ნახატებინა“ არ არისო. აი „კვლი“ „ნახატებინა“ „მეწევისი“, „თეატრიკი“ „ნახატებინა“ იყო, „ნახატებინა“ „ჯეჯილიკი“, ერთის სიტყვით ყველა გამოჩენილი გაზეთი „ნახატებინა“ და, თუ „ზურნას“ სურს კი გაზეთობა, უნდა ისიც „ნახატებინა“ იყოს. — სურათები კი საქმეა, მაგრამ სურათები არის და სურათებიც. ესეც კია, სურათები რომ თვით რადე-

ლისა მბეჭდოთ და ქვეშე-კი ასეთი მარგალიტები მოუწეროთ: „კრინი-გამ ხალხი განმარტავს, ტყე ვამინდვრა, პავა ვააკეთა“ (!!!), „არა ზრუ-ნავენ შვილებს გონებრივის (!) და სულიერის (!!) აღზრდისათვის.“) ჩვენ უხედურება მხოლოდ იმაში მდგომარეობს, რომ სამაზალო ტყე ვაიჩეხა და სხვა სულ ამ გვარი ლიათები, ჰო, თუ ასეთს დადებობს დასწერო და თანაც აბძანეთ: „ცხოვრებას მეცნიერება გვერდში ამოვუყენეთო“, ვერაფერი შვილი ვაზეთი გვექმნებათ. — მართალსა ბძანებთ, მარამ მე მინც სურათები მაწუხებენ. აი, ბატონო, თეთი აკაცი ბძანებს, რომ უსურბო სურათსაც არა უშვას-რა; უსურათობას უხეირო, უშრა და ულაზათო ნახატ აჯობებსო. — ჩემო კარო, აკაცი რომ მზარ-

*) ფშინლბში ჩასმული სიტყვები „კვლი-ასათ ამწიწობი.“

ზრელი ჰყვავის. თოვლი ხომ იწვიან... თოვლი ხომ იწვიან... თოვლი ხომ იწვიან...

აი ეს არის ჩვენში ზამთრის სეზონი... აი ეს არის ჩვენში ზამთრის სეზონი... აი ეს არის ჩვენში ზამთრის სეზონი...

მართალია აქნამდელ აქაურნი მცხოვრებნი... მართალია აქნამდელ აქაურნი მცხოვრებნი... მართალია აქნამდელ აქაურნი მცხოვრებნი...

იქნება ბანკს ფულიც ჰქონდეს, მაგრამ... იქნება ბანკს ფულიც ჰქონდეს, მაგრამ... იქნება ბანკს ფულიც ჰქონდეს, მაგრამ...

ლოდ განსარკვე და შენი ოფლი ზღვად გასკდება... ლოდ განსარკვე და შენი ოფლი ზღვად გასკდება... ლოდ განსარკვე და შენი ოფლი ზღვად გასკდება...

ჩვენი ქალაქი თანდათან იზრდება... ჩვენი ქალაქი თანდათან იზრდება... ჩვენი ქალაქი თანდათან იზრდება...

არ ვიცო-კი, რის მიზეზია, და ჩვენ... არ ვიცო-კი, რის მიზეზია, და ჩვენ... არ ვიცო-კი, რის მიზეზია, და ჩვენ...

კონვერსიის საქმის განხილვისა. კონვერსიის საქმის განხილვისა. კონვერსიის საქმის განხილვისა...

აღვლილი და გარდაცემული კუთვნი... აღვლილი და გარდაცემული კუთვნი... აღვლილი და გარდაცემული კუთვნი...

აქ არ შემძლიან კიდევ ორიოდ... აქ არ შემძლიან კიდევ ორიოდ... აქ არ შემძლიან კიდევ ორიოდ...

საკვლავი, როგორც შევიტყუეთ, აპირ... საკვლავი, როგორც შევიტყუეთ, აპირ... საკვლავი, როგორც შევიტყუეთ, აპირ...

ვიცნობი? ერთი ვინმე სულიერი... ვიცნობი? ერთი ვინმე სულიერი... ვიცნობი? ერთი ვინმე სულიერი...

ბათ არ ეთანხმება სამოქალაქო სამ... ბათ არ ეთანხმება სამოქალაქო სამ... ბათ არ ეთანხმება სამოქალაქო სამ...

ნარკვევი (ფურცალ-ვახუთებიდან) რუსეთში აქამდელ სამოქალაქო... ნარკვევი (ფურცალ-ვახუთებიდან) რუსეთში აქამდელ სამოქალაქო...

აქამდელ აწიუბობს ჩვენში სხეთა... აქამდელ აწიუბობს ჩვენში სხეთა... აქამდელ აწიუბობს ჩვენში სხეთა...

დღის ბოლოს იხილს მკითხველთა... დღის ბოლოს იხილს მკითხველთა... დღის ბოლოს იხილს მკითხველთა...

რუსეთში აქამდელ სამოქალაქო-სახელმწიფო სამსახურში მიღების დროს ნიჭისა და სწავლად განათლებას-გი არ აქცევდნენ უმეტესს კურადღებს, არამედ წოდებას სამსახურში მისაღებ კაცისას. თავდა-ზნაურთაბის წოდების კაცს, თუნდ ნაკლებ განათლებისა და ნიჭის პატრიანი უყოფილიყო თავის დაბად წოდების მეტოქეში, მაინც უპირატესობა ეძლეოდა სამსახურში მიღების დროს. ეს აქამდელ პრივილეგიას შეადგენდა თავდა-ზნაურთაბისას. ახლან-კი, როგორც ვაგუწეებს ვაზ. „Русск. Вѣст.“, საერთო განათლების მინისტრს პრივილეგია შეუღებია და ცენტრალური გამოუცდა, რომცხვი-მაიც, სხვათა შორის, იხ რას ამბობას:

